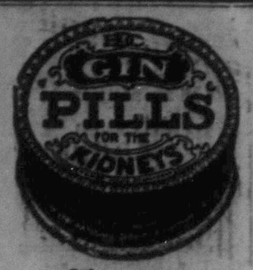

Säkra tecken

på njurlidande äro smärtor i ryggen, svårigheter vid urinering, grumlig urin. Gin Pills mildrar njurlidande genom att sakta och varsamt lindra och läka de inflammerade organen. 50c. för en låda hos alla druggister.

KLOKA GUMMAN

Det är inte alls fason på tiden
Ha Ni kanske denna klagan hört?
Men ändå vi leva ju uti den
Och rå dock en smula för't.

Summan utav denna kardemumman
Är att jag, rätt trött på tidens knot,
Sökte upp den kloka gumman
Som för allt har god och tjänlig bot.

Liksom konungen inunder solen
Fordom skötte landets lag och rätt,
Och som domaren i domarstolen
Ännu gör på sitt moderna sätt,

Så den gamla gumman gjorde.
Sporde av och till och från och för.
Skälen för och mot, som ju sig borde
Och nu till slut den klokas utslag hör:

Ja ur led förvisso är nu tiden
Det är knappt den längre tåls och lids
Men om den en dag skall rätt bli vriden
Fordras nog att också själv bli vriden,

Och en sakta humor hördes skälva
I den kloka gummas ton.
Sätt fason en smula på er själva
Så får tiden också snart fason.

Pelle.

VAD DE SÄGA OM S. C. T.

Herr Redaktör!

Jag får vördsamt tacka Eder för tidningen, som är både pigg och lärorik och fullt ut jämngod med de svenska tidningarna i gammellandet, så jag vill uppmana alla svenskar och speciellt mina landsmän jämtlänningarna att prenumerera på Svenska Canada Tidningen. Jag som är en gammal utlevad arbetare, kunde inte tro, när jag för 2½ år sedan lämnade Sverige, att jag skulle få se en så god svensk tidning i Canada. Fram med 2 dollars per år alla svenskar, det ångrar Ni inte, utan tvärtom komma Ni att bliva tacksamma för så mycket god läsning! Själv är jag gammal tidningsförsäljare från Sverige och kommer att göra vad jag kan för att sprida tidningen bland svenskarna här i trakten.

Erik Höglund.
Canyon, B. C.

— — —

Ärade Herrar!

Sänder härmer in min prenumerationsavgift för tidningen ett år framåt, samt önskar tacka och lyckönska redaktör Hägglund för den insats han gjort för tidningens förbättrande, vilket bör bära god frukt i framtiden . . .

K. Hallberg.
Prince Rupert, Box 345.

EN SKOLKRIA OM BLODET.

Vännen "Kalle Kula" kom in på tidningen häromdagen med följande uppsats, som vi med glädje publicera:

Blodet kommer från näsan och är rött till färgen. Även tummen och andra fingrar innehålla blod, som rinner fram då man skär sig med en vass kniv. I hjärtat lär det också finnas blod fast man ej ser det. Blod användes ofta i krig för att försvara landet med samt till pudding och svartsoppa. Därför heter det i en visa: "Med liv och blod försvaras skall den fria jord som än är vår" Hästar ha ofta mycket blod och kallas då fullblodiga.

De människor, som ha bästa blodet få hetaädelmän och grevar. Deras blod är mycket blått och tjockt. Förr i världen användes blod i stället för vatten att bada i. Sådana bad kallas Stockholms blodbad. Blodet är mycket hemskt att se och fina damer svimma alltid när de få se blod. Sådana människor, som inte äro rädda för blod, kallas hjältar och ha vanligen medalj på brystet eller blott en arm eller ett ben. Blodet användes även då man vill rodna.

Betala prenumerationen i dag.

ETT SVAR TILL EDMONTON-SVENSK.

Ett brev i Svenska Canada-Tidningen för torsdagen den 3:dje mars väckte min uppmärksamhet, ty det är ett par saker som jag tann i detsamma som behöva en liten rättelse. Med anledning av att undertecknad har fått titeln "pastor", vill han blott nämna att han aldrig presenterat sig såsom pastor. Får endast säga detta så att icke någon missförstånd må uppstå. Med hänsyn till den andra saken "egendomskog" torde upplysas att detta icke blivit framlagt vid något möte och följaktligen endast är löst prat. Väl vore om man kommit så långt att den saken kunnat diskuteras. Men sedan ingen Svensk Lutherska församling av Augustana synoden ännu finnes i Edmonton, kan en sådan sak icke behandlas.

Vidare synes brevskrivaren icke att tro att det finnes rum för en Svensk Luthersk församling i Edmonton, och hänvisar som grund för sitt påstående till Svenska Baptistkyrkan och den Norska Lutherska kyrkan. Vad beträffar den Norska Lutherska kyrkan skulle undertecknad vara intresserad att få veta huru många utav våra hundrade svenskar i Edmonton, tillhöra densamma efter en femton års verksamhet. Så vitt undertecknad känner till saken är det endast två svenskar som tillhör de norska brödernas församling, och dessa hava intagits sedan vi upptogo arbetet i Edmonton. I händelse att våra landsmän redan tillhör något kristligt samfund så skulle en sådan upplysning bliva ett glädjeämne för oss. Och då erkänna vi att den svenska Lutherska kyrkan icke har något fält i Edmonton, ty vår kyrka är icke en proselyterande kyrka.

Önskligt vore om "Edmontonsvensk" ville svara på dessa frågor antingen genom tidningen, eller upplysa undertecknad direkt vid nästa sammanträde i Edmonton i Y. M. C. A. på söndagskvällen den 3:dje april.

Med all högaktning.
A. Lindquist.
Sylvan Lake, Alberta.

ETT AV MINA KRITISKA ÖGONBLICK.

Det var i november månad 1923, som jag tillsammans med min broder skulle resa ut på järnvägsarbete. Jag hade på sommaren arbetat hemma på vårt frihemman, samt för grannarna runt omkring. En bland dem var hedersmannen Nils Dahl, hos vilken jag fick mest vila och minst arbeta.

För att komma till vårt arbete måste vi tåga över den då obebodda prärien till den nya järnvägslinjen, kallad "Kirkello Branch". Utmed denna linje ligger vår hemstation, som bär det klingande namnet Stockholm. Där skulle vi invänta ett grusståg, som transporterade denna nödvändiga vara för järnvägsbygget. Vi behövde ej vänta på tåget, och det gick så pass sakta att vi kunde hoppa på det och följa med till den plats, där arbetarna hade sina mat och sovvagnar, och där brukade vi också stanna över natten. Den platsen heter nu "Esterhazy" och där arbetade vi några dagar tillsammans med 300 andra män, för att grusa vägen. Ledaren för vårt stora lag var svensk och han bar det stolta amerikaniserade namnet Jackson, varför arbetslaget brukade kallas för "Jacksons gäng". Dess egentliga arbetsuppgift var att lägga räls på den nya linjen.

Vi blevo emellertid sedan, med matvagnar och allt, förflyttade till en annan påbörjad station, som numera fått namnet "Killany", där vi stannade en längre tid för att fullborda linjens anläggning över en stor bro. När vi blevo färdiga med arbetet där, flyttade vi västerut och anlände så småningom till det tyska samhället "Neudorf". Där är platsen för min berättelse och där var det, som jag fick ett minne, som jag aldrig kan glömma.

Hur det går till att lägga stålskenor på en ny järnvägsvall torde var och en känna till, likaledes hur ett arbetståg arbetar. Jag lämnar därför allt detta ute ur min berättelse för att spara tidningens utrymme, och övergår att skildra det, som jag först föresatt mig, nämligen ett av mina kritiska ögonblick.

Det var var alltså i november månad 1923. Den exakta dagen minns jag ej numera, men vi hade varit ute på förmiddagen för att fullgöra vårt arbete. Det blåste friskt och var ganska kallt. Ett par av oss voro sjuka och hade stannat hemma i sina bäddar i sovvagnen. En av svenskarna i laget var så sjuk i förkylning att han inte ens kunde tala, utan måste skriva vad han ville vi skulle veta. Efter middagen stannade ytterligare några flera hemma och bland dem befann sig undertecknad. Jag var dåligt utrustad med handskar och då mitt arbete bestod i att jag skulle gräva upp stora spikar från spikvagnen, och så gott som alla spikarna voro frusna, ådrog man sig snart nog förkylning, när man var tvungen att arbeta utan att hava händerna befäktade. Visserligen kunde vi få rekvirera en del beklädnadsartiklar, som skor och handskar med mera, men priserna voro så höga, varför man helst ville spara inköp till bättre tillfällen.

Eclectric Olja
för människor och djur.

SEDAN 60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC. Få det äkta.
PRIS 35c överallt.

På så sätt var jag nödsakad att tillsammans med en del kamrater hålla mig i sovvagnen, och under samspråk om ett och annat gick tiden fort nog och klockan började visa på sex, det vill säga tiden för arbetstågets ankomst. Mitt som vi voro i ett animerat samspråk hörde vi ett krasande ljud, liksom något skule krossas i bitar. Vi sågo på varandra med förvånade blickar, och kände hur förskräckelsen stelnade våra anletsdrag, ty vi förstodo att något måste ha hänt därute på linjen.

I detsamma kom en man springande in genom vagnen. Det var en galiclier, och han kunde bara tala ytterst dålig engelska, men på hans anletsdrag kunde man se, att någonting exceptionellt hade inträffat. Då han blev tillfrågad om vad som stod på, stannade han och sade på sin brutna engelska att många voro dödade och sårade. Mitt hjärta började bulta i bröstet och förskräckliga aningar genomkorsade mitt huvud, ty jag hade tvenne bröder, A. och F. ute på arbetet. Tänk om de voro dödade bägge två! Tankarna foro så fort i väg med mig. Hela det liv, vi levt tillsammans passerade revy för min inre syn. Fel och brister kommo över mig; kanske de voro borta för alltid. Broderskärleken tog ut sin rätt och i tanken på att jag skulle finna mina kära bröder sönderslitna i trasor mellan spillror och bråte gjorde mig nästan vanmäktig av förskräckelse. Vad skulle jag göra?

Men ordspråket säger: "När nöden är som störst är hjälpen närmast", och så var det också nu, ty i detsamma kom en av mina svenska arbetskamrater springande genom vår vagn, och berättade att efter vad han kunde förstå, var ingen svensk man skadad eller dödad. Den av förkylning stumme svensken, som jag förut talat om, hade också en broder ute på arbetet den eftermiddagen, och med förskräckelse och ovisshet målad i sina drag, skrev han med darrande hand på ett stycke papper: "Är min broder död?" Jag förstod honom så väl, han marterades av samma känslor och tankar, som jag. Men han blev lugnare då han fick samma tröstens ord, som jag att alla svenskar voro vid liv och utom all fara.

Detta glädjande budskap var emellertid inte nog för mig; jag måste begiva mig ut för att få bestämd klarhet om mina bröder voro vid liv och utom all fara. Vid det tillfället var jag blott en yngling på 18 år och hade icke förr sett döden i vitögat. Det kändes mycket svårt för mig att gå ut och söka efter mina bröder, kanske jag ändå skulle finna dem sönderslagna eller rent av dödade, ty vi började höra jämmer, veklagan och skrik från de skadade, som blevo transporterade från olycksplatsen till sovvagnen. Jag tänkte hela tiden, att där kommer kanske någon bärande på en av mina bröder. Allt tydligare förstod jag att jag måste vinna klarhet i denna sak, men trots detta kunde jag knappast flytta mig ur fläcken. Nu torde någon kanske vilja kalla denna oförmåga att komma tillrätta med mig själv för barnslig feghet och dum rädsla, och föga passande för en yngling på 18 år. Men låt mig då säga att en sådan tanke är vilseledande. Orsaken var ju att jag hade mina bröder ute bland de andra arbetarna och man brukar ju säga att "blodet är tjockare än vatten", och som jag hade mina bröder mycket kära, ville jag för allt i världen inte se dem lemlästade eller kanske rent av döda. Men högre makter räddade mig från att fortfara i denna ovisshet.

En svensk arbetskamrat vid namn Sjölund såg i vilken belägenhet jag befann mig och erbjöd sig att följa mig till olycksplatsen för att taga reda på det verkliga förhållandet. Att denne kamrats vänliga erbjudande om sällskap var välkommet, behöver väl knappast sägas, och jag skall aldrig glömma denna vänlighet. Mr. Sjölund hade arbetat i en smedja och hade bränt sig i ena handen genom att taga i ett för varmt järn, så han var för tillfället oförmögen till arbete, varför han vistades inne i vagnen då vi hörde det krasande ljudet.

Vi styrde kosan ut i mörkret och träffade på folk springande och gestikulerande. Somliga av dem buro de sårade på provisoriska bårar. När vi så äntligen kommo fram till platsen där olyckan inträffat, tog det icke lång tid förrän vi fingo fatt på min broder A., som var i färd med att söka efter min broder, F. När A. fick se oss, ropade han och frågade oss om vi hade sett broder F. Vi hade ej sett honom, men kände oss genast litet lugnare då vi fingo reda på att åtminstone A. var frisk och oskadad.

Efter några minuters fortsatt sökande funno vi så även broder F. Han var då i färd med att frigöra en av olyckskamraterna från den sönderslagna vagnen, som låg kullvräkt och var svårt ramponerad. Broder F. var alltså också oskadad och välbehållen och min nervspänning började giva vika.

Det första budskap vi fått, att alla svenskar voro oskadade, visade sig vara med sanningen överensstämmande. Olyckan var emellertid synnerligen svårartad och fem gallicier voro livsfarligt skadade. En av dem var avklippt jäms efter midjan och en annan hade fått bägge benen avslagna och en tredje var svårt skadad i huvudet, och så vidare. De svårast skadade avledo också på vägen till Brandon, dit de omedelbart fördes med extratåg.

Ledaren för hela laget, mr. Jackson, var för tillfället borträst, jag tror han vistades i Winnipeg för att gifta sig, och jag minns att kamraterna sade, att om han hade varit närvarande och med allseende öga övervakat det hela, hade ej denna förfärliga olycka inträffat, och jag tror att de hade rätt, ty mr. Jackson var en riktig "bas", med ett alltid vaket öga och städse på sin plats.

"Hur olyckan inträffade". Förmannens underliga beteende". "En promenad på 40 mil utan mat, förorsakad av tågpersonalens falskhet" m. m. komma att bliva omtalade i nästa skrivelse om Red. tillåter det.

Hjärtliga hälsningar från den ringe
"Väst-bo".

Välkommen tillbaka!
RED.

Min första tripp som notisjägare.

S. C. T:s nyutnämnde platskorrespondent i Lac du Bonnet, har i dagarna fått känna på vad det vill säga att skaffa nyhetsstoff till en tidning. I följande lilla roliga avhandling berättar han om sina erfarenheter, och vi hoppas att vår ärade medarbetare även i fortsättningen vill göra sig omak att skaffa uppgifter, lämpliga att publiceras i allas vår tidning. Minns Ni den gamla refrängen: "det går bättre och bättre dag för dag....".
RED.

Under föregående vecka uppsattes affischer runt omkring i Lac du Bonnet, och från elegant textade plakat förkunnades att ett stort politiskt möte skulle hållas i Riverland Hall söndagen den 20 mars 1927, med början klockan 4 eftermiddagen. Vid detta stora möte skulle tal hållas av tvenne parlamentsledamöter från Manitoba, varjämte mr. Hoey från Winnipeg skulle hålla ett föredrag för befolkningen. Valparollen lydde: "STÖD BRACKENREGERINGEN VID DET STUNDANDE PROVINSVALET."

När jag läste affischernas braskande reklam, myste jag av idel tillfredsställelse och tänkte att detta måtte bli en härlig dag för en nyutnämnd notisjägare (varför inte platsredaktör? Det låter bättre. Anm. av red.) i vårt stora världsblad S. C. T. (Hm!) Jag visste ju också att Logen Viking av Vasaorden hade sitt möte från klockan 2—4 samma dag. Hej!, tänkt jag, vilket stort slag skall jag icke slå på min nya bana som tidningsman. Här skall skrivas!

Vid tretiden styrde jag mina steg ned till lokalen i fråga, vederbörligen rustad med allt, som fordras för att i ett stort världsblad referera tvenne så viktiga förhandlingar, som dessa. Min utrustning bestod då först av allt av min kända och av alla fruktade sax, samt därpå min vassa redaktionspenna och betydande kvantitetor manuskriptpapper, allt i akt och mening att tillverka minst en helsida för S. C. T. så att de stackars redaktörerna kunna få litet söndagsfrid emellanåt.

"Men hast du mir gesehen", som fransmannen säger, när jag stegade in i lokalen, möttes jag av den sorgliga nyheten att de bägge parlamentsledamöterna samt mr. Hoey hade fått förhinder och ej kunde resa ut på lördagskvällen, varför mötet blev inställt.

Det återstod mig då alltså intet annat för dagen än att möjligen få en notis, varför jag beslutade mig för att intervjua några av medlemmarna i Vasaorden, och naturligtvis vände jag mig då till de ärevördiga hörnstenarna i logen Viking. På min fråga om de hade haft några viktigare förhandlingar vid det nyss avslutade mötet, som borde publiceras, svarades det: Nej! Någon finansrapport från föregående månad? Nej! Någon installering av nya medlemmar? Nej! Någon installering av tjänstemän? Nej! Men i allt detta nejande kommo tvenne Vikingafruar (se mr. Viking har många präktiga fruar) och omtalade att de haft kaffekalas där, men nu hade de tyvärr packat ihop allt det goda, varför jag inte kunde få något den gången, men hade jag kommit tidigare hade jag fått smaka på välfägnaden.

Detta var min första dag som notisjägare. Som Ni se blev resultatet ej det bästa och mina försök kröntes av idel motgångar. Jag får väl säga detsamma, som han, som satt och metade och inte fick något napp, att det blir väl bättre i morgon.

Frank Pearson.

Det kommer att nappa många, många gånger ärade kollega!

Sommarresor i Sverige.

ÖLAND—BLEKINGE.

Det öländska landskapets växlande naturtyper och egenartade skönhet ha gjorts till föremål för talrika hänförda skildringar. I sin mästerliga Ölandsbeskrivning ger Linné uttryck åt de känslor, som det öländska landet med dess färgmättade lundar, stora, hedartade alvarmarker och milda luftstreck väcker till liv hos varje från det svenska fastlandet kommande resenär.

Blekinge kallas med rätta "Sveriges trädgård". Den norra delen liknar visserligen den småländska morän- och skogsbygden, men den södra delen är i stället en stor, lummig trädgård. Mellan de stora ek- och bokskogarne ligga bördiga åkerfält. Överallt är där en yppig grönska och en överväldigande blomsterrikedom. Skärgården med sina många skogbevuxna öar påminner om den stockholmska arkipelagen.

RESROUTE N:o 2.

(8 dagar.)

Stockholm, Oskarshamn, Borgholm, Kalmar, Karlskrona, Ronneby, Karlshamn Malmö.

Ungefärlig totalkostnad för denna tur, II kl. tåg, 1 kl. båt, kr. 160.00 (ca. $43:20); III kl. tåg, II kl. båt kr. 130.00 (ca. $35.10). Enbart biljettkostnad, II kl. tåg, II kl. båt kr. 84.50 (ca. $22.80); III kl. tåg, II kl. båt kr. 55.35 (ca. $14.95).

I biljettkostnaden äro inräknade avgifter för erforderliga biljetter å tåg, båt och bil ävensom sovvagns- och snälltågsavgifter såväl för huvudrouten som för de föreslagna utflykterna.

I totalkostnaden innefattas utom befordringsavgifter även kostnader för rum och tre måltider per dag, beräknade efter medelpris. Å de i reseplanförslagen upptagna hotellen, samt kostnader för de föreslagna utflykterna.

1—2 dagen. Vi avresa från Stockholm med en av Svea-bolagets bekvämа kustångare, följande kusten inomskärs. Nästa morgon anlända vi till Oskarshamn där en timmes uppehåll göres. Vi snedda tvärs över Kalmarsund mot Öland och äro vid middagstiden i Borgholm. (Hotell Borgholm).

3—4 dagen, Klimatets mildhet, den rika växtligheten samt de torra, soliga somrarne ha gjort Borgholm till en av landets mest frekventerade badorter. Stadens största sevärdhet är ruinen av Borgholms gamla fäste, byggt redan under den tidigaste medeltiden, men omändrat och förskönat under Johan III:s och Karl X:s tid, tills det slutligen år 1806 genom en förhärjande eldsvåda förvandlades till vad det nu är — den vackraste ruinen i Norden. I dess närhet ligger Solliden drottningens vackra sommarställe. Utfärder företagas med tåg (eller bil) till Långlöfs och Norra Möckleby stationer för besök vid Ismantorp och Gråborgs märkliga fornborgar samt med tåg till Källabergs station för besök i Källa intressanta ödekyrka.

5:e dagen: Med morgonbåt från Borgholm till Kalmar. Kalmar har spelat en stor roll i Sveriges historia. Främst bland sevärdheterna står Kalmars slott, som är ett av Sveriges vackraste arkitektoniska minnesmärken. Vi besöka slottet och se Erik XIV:s gemak, slottskyrkan och museet. En del av de gamla stadsmurarne och vallarne, ("Kavaljeren" och "Högvakten") stå ännu kvar. Domkyrkan är en annan sevärdhet av intresse. På eftermiddagen fortsätta vi med tåg via Torsås till Karlskrona (Stadshotellet).

6:e dagen: Karlskrona, som är Sveriges örlogshamn, är byggd på ett flertal öar och är omgiven av en vidsträckt skärgård. Vi besöka örlogsvarvet, Blekinge museum och Blekingestugan samt företaga en promenad till Vämöparken. Båtutfärd till Tromtö och Hjortahammars udde med stenåldersboplats och gravfält från järnåldern. Kvällståg från Karlskrona till Ronneby. (Stadshotellet).

7:e dagen: I Ronneby. Ronneby är en idyllisk liten stad, belägen vid å med samma namn. Vi taga en promenad utmed å och komma snart till Ronneby brunn, den alltsedan 1700-talet berömda kur- och rekreationsorten. Större delen av brunnens område utgöres av en vidsträckt höjdplatå med en lummig och vacker skog. Inom brunnsparken finnas hälsokällorna med Ronnebyvattnet. Med en ångslup kan man komma till den vackra Karön ute i havsbandet. Vi besöka också Ronneby kyrka, som daterar sig från år 1500 och har många intressanta väggmålningar. Vi lämna Ronneby på eftermiddagen för Karlshamn. (Stadshotellet).

8::e dagen. I Karlshamn. Karlshamn har på senaste tiden blivit en icke föraktlig industristad. Dess ofantligt djupa hamn tillåter även de största fartyg att komma dit in. Vid inloppet ligger den på historiska minnen rika Kastellholmen. Ute från Vägga Saltsjöbad har man en fri vy ut mot Östersjön. Ett eftermiddagståg för oss vidare över Sölvesborg och Kristianstad till Malmö dit vi anlända samma kväll.

H. T. H.

Strindberg är författaren på modet i England.

(Forts. fr. sid. 1.)

kunna tillgodogöra sig de värden av svenskt liv, som exempelvis inrymmas i poesien. Vad vi i främsta rummet önska är fullgoda översättningar av Hallström, Bergman, Hedberg och Söderberg, och det förefaller ju som om detta nu skulle kunna förverligas genom den Shawska fonden.

Ett dylikt önskemål synes ju också ligga inom möjligheternas gräns, enär fonden som bekant uppgår till 118,000 kronor med en årlig avkastning av 6,000 kronor. Nobelchecken är redan deponerad i Kambros bank och ett urval consols och andra värdepapper ha angivits av banken för att med största möjliga trygghet förena en god avkastning. Fondens avkastning behöver icke användas varje år, varför man genom att eventuellt spara räntorna ett par år eller så skulle kunna komma upp till ett ganska aktningsvärt belopp.

Närmast kommer emellertid frågan om översättning av Strindbergs arbeten upp till behandling, och detta för osökt samtalet in på engelsmännens intresse för denne författare.

— Strindberg är författaren "for the moment", säger mr. Nichols. Han delar denna ära med Pirandello och Tjechov. Detta intresse är måhända icke så frappant i London som hos den unga akademiska världen i Oxford, men inom ett par år har Strindberg säkerligen fullständigt slagit igenom även på de större teatrarna i London. Men villkoret är att endast de skickligaste översättare anlitas. En dålig översättare skulle endast skada. För närvarande sakna vi en verkligt god Strindbergsöversättning.

— Men vad är orsaken till att Strindberg väckt ett så stort intresse i England på sista tiden?

— Det är framför allt hans uppriktighet, hans oräddhet för att säga sanningen. Han kastar fram problemen och tvingar oss att tänka. Han utmanar ofta sina djärva omdömen, men man tvingas till eftertanke. Han höll på att bli upptäckt redan tidigare, men så kom kriget och nu måste han upptäckas på nytt. Jag beundrar för min del hans expressionism, som tvingar läsaren till slutsatser. I hans biografiska verk kunna vi dessutom följa hans egen utveckling i dess skilda faser. Att Strindberg ännu mötes med oförståelse av den stora publiken betyder ingenting, det är gemensamt för alla som haft något att säga sin tid och denna brist på förståelse kan med åren förvandlas till intresse.

— Man har i samband med Bernard Shaws donation framfört tanken att en viss del av medlen skulle användas för att låta svenska föreläsare framträda inför engelsk publik. Vad är er åsikt om detta förslag?

— Well, om det finns svenska föreläsare, som behandla vårt språk perfekt och dessutom kunna fånga publikens intresse genom sin auktoritet, så kan försöket lyckas, annars icke. Den engelska publiken har mycket stora anspråk på sina föreläsare och framgången av ett dylikt företag är därför problematisk. Jag tror, att översättningarna kunna uträtta mera. Viktigare är nog för övrigt att engelska föreläsare bringas i kontakt med svensk publik, då deras erfarenheter och intryck vid återkomsten bli av fruktbärande betydelse för en vidgad kännedom om Sverige i vårt land.

Allvarliga beskyllningar mot detektiva polisen i Hälsingfors. Från Hälsingfors meddelas, att huvudpersonen i den liga som står under åtal för förfalskning av postremissväxlar, stämpelmärken etc., storsvindlaren Mattila, riktat uppseendeväckande beskyllningar mot detektiva polisen, som föregavs hava ägt kännedom om förfalskningarna och om Mattilas vistelse i landet senaste sommar utan att hava vidtagit åtgärder för brottens förhindrande. Stadsfiskalen Nyyssölä har av inrikesministern fått i uppdrag att verkställa undersökning i saken och detektivchefen Virtanen har erhållit tjänstledighet för den tid undersökningen pågår. Polismästaren i Hälsingfors, major Honkanen, förklarar beskyllningarna orimliga och har på grund av de kränkande former, under vilka stadsfiskalen Nyyssölä inlett undersökningen, ställt sin plats till inrikesministerns förfogande.

Illaluktande andedräkt.

Olika plågor i magen kunna förorsaka illaluktande andedräkt, som har till följd att människor måste vända sig bort när man talar till dem. Det behöver icke vara något i olag med matsmältningsorganen, här man har denna dåliga andedräkt, men i de flesta fall föreskriver sig denna obehaglighet i eder andedräkt av den fruktansvärda parasit, som äter upp edert liv, nämligen binnickemasken.

Tusentals män, kvinnor och barn, behandlas för många andra sjukdomar då deras verkliga åkomma är vidundret — binnikemasken. Säkra tecken på att denna parasit är tillfinnandes är avförsel av delar av masken, och andra tecken äro förlust av aptit med stundvis glupskhet, överdragen tunga, hjärtbränna, smärtor i ryggen och benen, svindel, huvudvärk, mörka ringar under ögonen. Magen känns tung, uppblåst och stundvis kan man förnimma en krypande känsla. Patienten har gul hud, förlorar i vikt, har dålig andedräkt, spottar ofta, helt och hållet ambitionslös, ingen lust till arbete, alltid lat. Slaganfall äro kända för att ha förorsakats av detta vidunder, som ibland når en längd av 30 fot. Då det krypar in i luftstrupen kan det lätt hända att offret kväves. Driv bort detta vidunder genast innan det undergräver Eder hälsa. Sänd $10.48 för en behandling med Laxten om Ni önskar bli fri denna förskräckliga parasit. Laxten är oskadligt känsligt Ni icke har binnikemask. Säljes endast av Royal Laboratory, 4 Netting Bldg., Dept. 121, Windsor, Ont. För försäkring av paketet 25c extra. Sänd pengarna i försäkrat brev. Sändes absolut icke mot C. O. D.

McFAYDEN SEEDS

New Crop Fresh Tested

Över 15.000 kunder föregående säsong för McFayden's beprövade standard varieteter. Undersök innan Ni köper utsädesfrö. Skriv efter McFayden's lista. Till gross handelspriser plus porto.
McFAYDEN SEED CO.
Winnipeg.

NÄR NÅGOT HÄNDER

i Eder trakt,
som är av allmänt intresse, försumma då ej att genast underrätta Svenska Canada Tidningen.

Skriv några rader
om händelsen och adressera brevet eller postkortet till Svenska Canada Tidningens redaktion, 325 Logan Ave. Winnipeg, Man.

Kom alltid ihåg
att skriva namn och siffror med tydlig stil och helst med bläck.

Skriv bara
på ena sidan av papperet.

Små bygdebrev
och krönikor, trevligt och muntert skrivna mottagas gärna och med tacksamhet av red.

Glöm aldrig
att samarbeta så intimt som möjligt med Svenska Canada Tidningen.

Hjälp till
att göra Svenska Canada Tidningen till Svensk-canadensarnas e g e n tidning.